

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedou senátu Mgr. Pavlem Turečkem jako samosoudcem ve věci

žalobkyně: **XXX**, narozená dne XXX
bytem XXX
zastoupená advokátem JUDr. Milanem Růžičkou
se sídlem Pardubice, Bratřanců Veverkových 702

proti
žalovanému:

XXX, narozený dne XXX
bytem XXX
zastoupený advokátem Mgr. Vilémem Vinopalem
sídlkem Pardubice, Bratřanců Veverkových 396

o vypořádání společného jmění manželů

takto:

I. Z rozvodem zaniklého společného jmění XXX a XXX se do výlučného vlastnictví XXX, narozeného XXX přikazuje:

XXX.

II. Z rozvodem zaniklého společného jmění XXX a XXX se do výlučného vlastnictví XXX, narozené XXX přikazuje:

XXX.

- III. XXX.
- IV. XXX.
- V. Žalobkyni se přikazují do výlučného vlastnictví XXX
- VI. Zamítá se návrh, XXX.
- VII. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni do tří měsíců od právní moci tohoto rozsudku XXX.
- VIII. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IX. Žalobkyně je povinna nahradit České republice náklady řízení v částce 164,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.
- X. Žalovaný je povinen nahradit České republice náklady řízení v částce 164,50 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto výroku rozsudku.

Odůvodnění:

- 1 Žalobkyně se proti žalovanému domáhala žalobou doručenou soudu 23. 8. 2017 vypořádání společného jmění účastníků jako manželů. Jejich manželství zaniklo rozvodem k XXX, kdy tato skutečnost byla zjištěna z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích z 18. 4. 2017, č.j. 26 C 168/2016.
- 2 K vypořádání navrhla a v okamžiku rozhodnutí byl předmětem vypořádání následující jmění a práva:
 - XXX
- 3 Žalovaný k vypořádání navrhl a v okamžiku rozhodnutí byl předmětem vypořádání následující jmění a práva:
 - XXX
- 4 V průběhu řízení bylo řízení pravomocně zastaveno, XXX.
- 5 Už na tomto místě soud považuje za vhodné a potřebné uvést, že s ohledem na okamžik zániku jmění posuzoval věc po hmotněprávní stránce dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník. Pokud se v odůvodnění hovoří o občanském zákoníku bez dalšího bližšího značení, jest míněn právě tento předpis. K tomuto závěru i viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 29. 4. 2015, spisová značka 22 Cdo 3779/2014.
- 6 **Soud učinil z provedených důkazů následující skutková zjištění:**
- 7 XXX.
- 8 XXX.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

- 9 XXX.
- 10 XXX.
- 11 XXX.
- 12 XXX.
- 13 XXX.
- 14 XXX.
- 15 Ze sdělení Úřadu městského obvodu Pardubice VII z 13. 10. 1999 bylo zjištěno, XXX.
- 16 Z listiny založené na čísle listu 272, nadepsané plná moc bylo zjištěno, že je datována 1.9.2013, podepsána osobou označenou údaji jako žalobkyně a XXX.
- 17 Z výsledku **svědka XXX**, otce XXX, bylo zjištěno, že XXX. XXX. XXX.
- 18 Z výsledku **svědkyně XXX**, matky žalovaného, bylo zjištěno, že v XXX. XXX. XXX. XXX.
- 19 **Svěddek XXX**, švagr žalobkyně, byl vyslechnut v situaci, kdy byl ještě předmětem řízení XXX.
- 20 **Svěddek XXX** byl vyslýchán v situaci, kdy byl ještě předmětem řízení XXX XXX. Z jeho výsledku nebyly zjištěny žádné skutečnosti pro rozhodnutí.
- 21 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, že se v minulosti přátelil s žalovaným. XXX.
- 22 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, že se v minulosti přátelil s oběma účastníky, nyní se už moc nevidají. XXX pomáhal účastníkům XXX.
- 23 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, že pro účastníky prováděl v XXX XXX.
- 24 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, že sice zná žalovaného, nicméně si nevzpomíná, že by pro něj či pro účastníky prováděl nějaké práce.
- 25 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, XXX.
- 26 Z výsledku **svědka XXX** bylo zjištěno, že XXX.
- 27 Z výsledku **svědkyně XXX**, dcery účastníků bylo zjištěno, že bydlí s žalobkyní XXX.
- 28 Z **účastnického výsledku žalobkyně** bylo zjištěno, že XXX.
- 29 Z **účastnického výsledku žalovaného** bylo zjištěno, XXX.

Shodu s prvopisem potvrzuje Eva Melichárková.

30 Z ostatních listin založených stranami do spisu soud nečinil žádná zjištění potřebná pro rozhodnutí či byly skutečnosti z nich vyplývající zjištěny jinými důkazy výše popsány. Pokud jde o výslech svědka XXX, XXX. I v případě, že by bylo prokázáno, že uvedené práce v rozhodném období (tedy za trvání manželství) prováděl a dostal za ně od účastníků zaplacen, nemohlo by se jednat o vnos ve smyslu § 742 odst. 1 písm. b) občanského zákoníku, neboť by šlo práce na společných částech domu ve smyslu § 2 zákona č. 42/1994 Sb.

31 Závěr soudu je následující:

32 Položky popsané v bodě 4 odůvodnění nejsou předmětem vypořádání ani výpočtu vypořádacího podílu, neboť řízení ohledně nich bylo zastaveno.

33 Pokud jde o samotné vypořádání, nutno zejména s ohledem na rozsáhlá podání žalovaného činěná v průběhu řízení hned na úvod této pasáže uvést, že z rozepře o vypořádání společného jmění manželů nelze činit spor tzv. vyúčtovací, v němž by se dohledávaly jednotlivé výnosy a výdaje s jejich účelovým určením zpravidla bez možnosti dospět ke spolehlivým závěrům“ (Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občanský zákoník II. § 460–880. Komentář. Praha: C. H. Beck, 2008, strana 880). Toto samozřejmě neznámá, že by se soud vyjádřeními žalovaného při rozhodování nezabýval (k tomu i viz § 132 občanského soudního řádu). Nahlížel na ně zejména optikou případného uplatnění institutu disparity, tedy odklonu od rovnosti podílů (se závěrem popsaným v bodě 51 odůvodnění).

34 **Položka 1:** na základě shodných tvrzení účastníků možno konstatovat, že zde není sporu ohledně toho, že nemovitosti byly pořízeny účastníky společně za trvání manželství. Nebylo zde žádných tvrzení v tom směru, že by neměly tvořit společné jmění. Právní závěr ohledně nemovitostí je z těchto důvodů takový, že je na místě tento majetek vypořádat jako součást společného jmění účastníků v návaznosti na dikci § 709 odst. 1 občanského zákoníku. Shoda mezi účastníky je i co do obvyklé ceny tohoto majetku (XXX). V souladu s touto shodou, v návaznosti na závěry plynoucí například z rozhodnutí Nejvyššího soudu z 6. 10. 2015, sp. zn. 22 Cdo 2913/2015, soud z takto určené ceny vyšel, aniž by bylo třeba cenu zjišťovat znaleckým posudkem. Sporů mezi účastníky nebylo ani o tom, kdo nemovitosti výhradně užívá – je to žalobce. Je proto na místě mu předmětný majetek přikázat do výlučného vlastnictví.

35 **Položka 2:** z provedeného dokazování je zřejmé, že žalobkyně použila při vědomí a souhlasu žalovaného na společně nabytý majetek své výlučné prostředky v částce XXX. Jde o svou povahu vnos ve smyslu § 742 odst. 1 písm. c) občanského zákoníku. XXX.

36 **Položka 3:** na základě shodných tvrzení účastníků lze konstatovat, že zde není sporu ohledně toho, že nemovitosti byly pořízeny za trvání manželství. Nebylo zde ani žádných tvrzení v tom směru, že by neměly tvořit společné jmění. Právní závěr ohledně nemovitostí je tedy takový, že je na místě tento majetek vypořádat jako součást společného jmění účastníků v návaznosti na dikci § 709 odst. 1 občanského zákoníku. Shoda mezi účastníky je i co do obvyklé ceny tohoto majetku (XXX). XXX.

37 **Položka 6:** na základě tvrzení účastníků a provedeného dokazování soud činí závěr, že závazek tvoří součást společného jmění (§ 710 občanského zákoníku). Pokud jde o tento společný závazek, soud v souladu s judikaturou (například rozhodnutí Nejvyššího soudu

z 26. 6. 2016, sp. zn. 22 Cdo 2883/2016) vyšel z toho, že jde o dluh, u něhož nelze určit budoucí výši úroků (viz článek III. smlouvy a dále zpráva banky z 11. 4. 2019 na čísle listu 372). Dle judikatury by bylo na místě dluh přikázat účastníkům rovným dílem. Jako vhodné se jeví uvést úvahu zmíněnou v uvedeném rozhodnutí. Pokud jeden z účastníků bude výlučně platit úroky, bude mít nárok na příslušnou náhradu, který bude moci uplatnit v samostatném řízení. Dělení společného jmění totiž nemá vůči věřiteli vliv, dlužníky i nadále bez ohledu na způsob vypořádání zůstávají oba bývalí manželé a uplatní se tak ustanovení o společných závazcích. Nicméně na místě je v souladu s judikaturou vypořádat platby učiněné žalobkyní na úvěr v době po rozvodu (k tomu viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu z 18. 9. 2018, sp. zn. 22 Cdo 2405/2018). XXX.

- 38 **Položka 7:** Úvěr byl v průběhu řízení splacen (viz zpráva citovaná v bodě 12 odůvodnění). Není tedy na místě jej vypořádávat a přikazovat některému z účastníků k zaplacení. Soud toliko v návaznosti na výpisy z účtu a v souladu s judikaturou zmíněnou v předchozím bodě odůvodnění zohlednil při výpočtu vypořádacího podílu platby učiněné účastníky na úvěr v době po zániku jmění (částky viz bod 11 odůvodnění).
- 39 **Položka 8:** na základě tvrzení účastníků a provedeného dokazování soud činí závěr, že závazek tvoří součást společného jmění (§ 710 občanského zákoníku). XXX.
- 40 **Položka 22:** Na základě provedeného dokazování činí soud závěr, že svou povahou jde o investice do majetku, který se v průběhu trvání manželství účastníků stal (k 1. 9. 2006) výlučným majetkem žalobkyně, když předtím byl mimo majetkovou sféru některého z účastníků. Jako vnos je přitom možno zohlednit v rámci vypořádání společného jmění toliko situaci, kdy ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek. Tedy místo pro jakékoliv zohledňování není u investic před 1. 9. 2006. Po tomto datu pak toliko za situace, kdy by bylo prokázáno vynaložení společného majetku na tento majetek výlučný. Jako vnos takový nelze zohlednit práce prováděné osobně některým z manželů (viz rozhodnutí Nejvyššího soudu z 29. 11. 2005, sp. zn. 22 Cdo 1128/2005).
- 41 **Položka 23:** Na základě provedeného dokazování učinil soud závěr, že půjčky a zápůjčky zbývající k vypořádání není možno v řízení vypořádat. Nejde totiž o závazky tvořící společné jmění účastníků. Žalobkyně existenci půjček spороvala. Ty přitom byly poskytovány v takových částkách, že nešlo o běžné hospodaření manželů, kdy by některý z nich mohl jednat zcela samostatně a bez vědomí druhého. V záležitosti půjček bylo žalovanému poskytnuto při přípravném jednání dne 15. 1. 2018 poučení, že bude muset existenci půjček prokázat s poučením, že v opačném případě nebude moci dojít k jejich zohlednění při vypořádání. Z výslechu rodičů žalovaného a účastnického výslechu žalovaného dle soudu nevyplývalo, že by se jednalo o půjčky, tedy přesun peněz, které mají být vráceny. Pouze jsou jako půjčka přesuny peněz označovány. Výpovědi pak nejsou podpořeny žádnými listinnými důkazy. Přitom by se u v souhrnu tak velkých částek nabízelo sepsání smluv o půjčce, uznání dluhu, sepsání dlužního úpisu a podobně. Nic takového tvrzeno a označeno nebylo, kromě listin založených ve spise na čísle listu 206-211, které však stvrzovaly půjčky poskytnuté samotnému žalovanému (a které navíc již nejsou předmětem vypořádání). Z listiny popsané v bodě 15 existence půjček nevyplývá. Soudu se jeví jako nelogické, aby do plné moci, tedy listiny, která má být předkládána třetí osobě, bylo včleňováno deklarování skutečnosti mezi zastupovaným a zástupcem bez jakékoliv souvislosti s předmětem zmocnění. Nad rámec předchozího závěru pak soud uvádí, že i pokud by došel k tomu, že závazky z půjček a zápůjček byly součástí společného jmění, přikázal by je k zaplacení každému z účastníků rovným dílem, tedy bez vlivu na výši vypořádacího podílu. XXX. V případném nalézacím řízení se pak úspěch v případě uplatnění námítky promlčení s ohledem na dobu poskytnutí půjček a absenci

ujednání o době splatnosti jeví s ohledem na dikci § 563 zákona č. 40/1964 Sb. (u půjček sjednaných do 31. 12. 2013) a dikci § 1958 odst. 2 občanského zákoníku (pro zápůjčky po 1. 1. 2014) soudu jako velice pravděpodobný.

- 42 **Položka 24:** Z provedeného dokazování vyplývá, že žalovaný XXX.
- 43 **Položka 26:** Z provedeného dokazování vyplývá, že žalovaný XXX.
- 44 **Položka 27:** XXX.
- 45 **Položka 28:** XXX.
- 46 **Položka 29:** XXX.
- 47 **Položka 30:** Jelikož z prvotních tvrzení žalovaného bylo zřejmé, že tento může být postižen tzv. informačním deficitem (k této situaci viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu z 30. 7. 2014, sp. zn. 30 Cdo 2822/2013), poučil jej, že bude muset snést opěrné body skutkového stavu a zvýšit jimi pravděpodobnost svých skutkových tvrzení. Neučinil tak a přes poučení ve smyslu § 118a občanského soudního řádu setrval u pouhých povšechných tvrzení. Přitom mohl podklady pro opěrné body pro svá tvrzení získat například z výsledku svědkyně XXX. Tedy nesplnil povinnost tvrzení (minimálně v rozsahu opěrných bodů). Proto nelze jeho tvrzení v řízení jakkoliv zohlednit.
- 48 Při **rozdělení** masy jmění mezi účastníky vyšel soud ze zásad uvedených v § 742 občanského zákoníku, z judikatury (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu z 23. 11. 2011, spisová značka 22 Cdo 1280/2011), dále ze stanovisek účastníků a zjištění, kdo věc užívá a účelněji ji využije (zde srov. rozsudek Nejvyššího soudu z 22. 2. 2001, sp. zn. 22 Cdo 2289/99). Nikoli nevýznamným východiskem je rozdělení věcí tak, aby vypořádací podíl v penězích byl co nejmenší. I toto hledisko má stopu v judikatuře (srov. přiměřeně např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. května 2004, sp. zn. 22 Cdo 1054/2004). Veden těmito zásadami soud provedl rozdělení věcí a hodnot mezi účastníky způsobem uvedeným ve výrocích I. až V. rozsudku.
- 49 Důvody pro uplatnění **disparity** soud neshledal. Pro uplatnění nerovnosti podílů by musely být prokázány naprosto zjevné a mimořádné zásluhy některého z účastníků na získání společného majetku či naopak naprosto z normy vybočující chování některého z nich ve vztahu ke společnému majetku, naplňování rodinného rozpočtu a péči o společnou domácnost. Z provedeného dokazování nic takového nevyplývá. Tedy podíly účastníků na jmění jsou stejné.
- 50 V rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 17. ledna 2001, sp. zn. 22 Cdo 2433/99, uveřejněném v Souboru pod pořadovým č. C 45 je vyloženo, že v řízení o vypořádání společného jmění musí být z odůvodnění rozsudku jednoznačně zřejmé, jak soud dospěl k částce, kterou je povinen jeden z účastníků zaplatit na vypořádání druhému. Výpočet této částky má být natolik přehledný, aby se kdokoli mohl přesvědčit o jeho správnosti. Nejprve tedy soud uvádí výši celkového majetku (věcí a aktiv) tvořícího součást společného jmění manželů (XXX Kč). Dále pak vypočetl souhrn aktiv přikazovaných každému z účastníků (žalobkyně XXX Kč a žalovaný XXX Kč). Vnosy žalobkyně činí XXX Kč, žalovaného XXX Kč. Předmětem vypořádání byla ještě pasiva. Žalobkyni jsou přikazována v částce XXX Kč, žalovanému v částce XXX Kč. Na jejich úhradě se účastníci podílejí stejným dílem (na základě úvahy

v bodě 49 odůvodnění). Z dílčích výpočtů pak rezultuje hodnota XXX Kč jakožto částka, kterou musí žalobkyně obdržet jako **vypořádací podíl** od žalovaného na vypořádání zaniklého společného jmění manželů.

- 51 Soud žalovanému v souladu s § 160 odst. 1 občanského soudního řádu umožnil splnit povinnost zaplatit vypořádací podíl v prodloužené lhůtě, která respektuje stanovisko stran vyjádřené v závěru řízení.
- 52 O náhradě nákladů mezi účastníky bylo rozhodnuto výrokem VII., který vychází z toho, že obě strany se vzdaly práva na náhradu nákladů řízení.
- 53 V souladu s § 148 občanského soudního řádu soud mezi účastníky poměrně rozdělil částku 329 Kč, kterou vynaložil jako svědečné pro svědka XXX.

Poučení:

Odvolání lze podat do 15 dnů od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u soudu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Pokud bude odvolání předkládáno v podobě listinné (tj. nikoli elektronické), je třeba je předložit ve dvou stejnopisech.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Pardubice 21. června 2019

Mgr. Pavel Tureček v. r.
předseda senátu